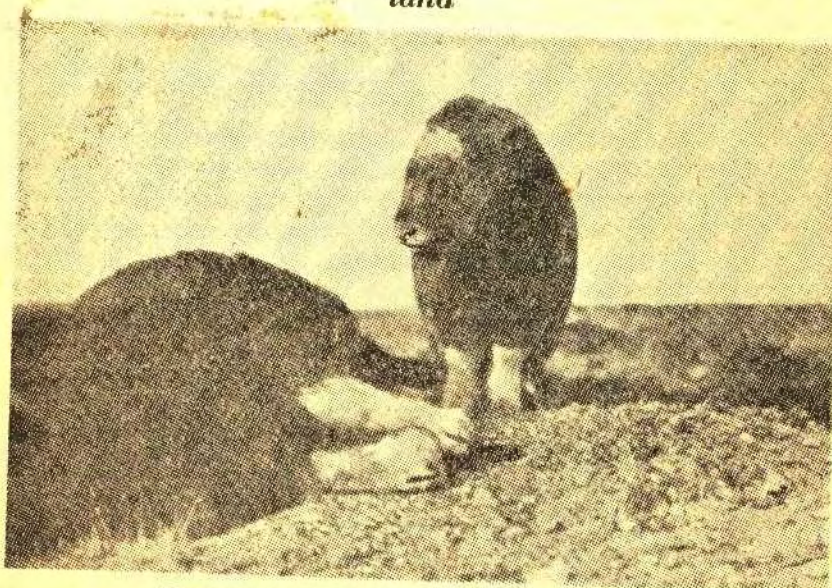

"Havnebladet" nr. 179.
1 juli 1938.

Nordmænd og Danskere skal frivilligt frede Øst- grønlands Dyrebestand

Behjertede Ord om Dyre-Fredningen i Nordøstgrøn-
land

Moskuskalv ved Siden af sin dræbte Moder.

DA den danske Stat, skønt det ikke har skortet paa Anledning, endnu ikke har indført Fredningsbestemmelser for Nordøstgrønlands stærkt efterstræbte Dyrebestand, har en behjertet Mand nu taget Bladet fra Munden i det sidst udkomne Nummer af Kaptajn Alf Trolles Publikationer om Østgrønland. Kaptajn Trolle, der var Mylius Erichsens Souschef paa Danmark-Ekspeditionen, har i de senere Aar rundhaandet støttet dansk Forskning i Østgrønland og staar bag den paa videnskabelig Basis førte Propaganda for Indførelse af rationelle Fredningsbestemmelser, som Zoologen Alwin Pedersen er den fornemste Talsmand for. Den sidste Publikation bærer intet Forfatternavn; men de gennemdokumenterede Krav fortæller, at det er denne unge Videnskabsmand, der er rykket i Marken. Bogen er ydermere forsynet med hans fortrinlige Dyre-Fotografier.

I Forordet gores straks opmærksom paa de forgæves Forsøg, der fra Tid til anden er gjort paa at faa indført Fredningsbestemmelser i Nordøst-Grønland. Statsminister Stauning udtalte saaledes allerede i 1934, at Sagen var Genstand for sagkyndig Overvejelse;

men længere er man ikke kommet endnu — — —

Ikke Fangstforbud, men rationel Vildtpleje

Det er ikke Forfatterens Mening at søge Fangst og Jagt forbudt. Derimod slaar han til Lyd for en Vildtpleje, der tager tilbørligt Hensyn til de enkelte Dyrearter og derfor kræver visse Forudsætninger af de Folk, der sendes til Nordøstgrønland. Der peges saaledes paa, at Kap York-Eskimoerne forlængst har forstaaet at skaane Rævene i Yngletiden og oven i Købet fodrer dem, saa at de kan opfostre store Kuld. En god Politik naturligvis, i Stedet for den ødelæggende Ødemarks-Fangst, der nu drives.

Ingen store Hundespand

Mod de store Hundespand, Fangstselskabet „Nanok“ anvender, rettes der ogsaa en kraftig Kritik, fordi dette altfor store Hundehold aarligt kræver Nedkæggelse af ca. 500 Moskusokser. Jægerne bør bruge Ski i Stedet for Slæder, saa meget mere som det er en gammel Erfaring, at Hundenes Hyl skræmmer Vildtet langt bort fra Stationerne. Af samme Grund ser Forfatteren ikke med venlige Øjne paa de danske Rævefarm-Planer, da det naturligvis ogsaa i dette Tilfælde bliver Okserne, det gaar ud over.

Giftfangst er utilgivelig —

I Foraaret beskæftigede vi os her i Bladet med Nordmændenes brutale Giftfangst, der er forbudt paa Svalbard, men tolereres i Grønland. Den stemples som utilgivelig! Det samme gælder Laksefangsten, fordi det ofte i de Egne er umuligt dagligt at tilse Fangstredskaberne. Den almindeligt praktiserede Moskusoksefangst maa ogsaa staa for Skud, og navnlig den Uskik det er at nedskyde en hel Flok for at faa fat i et Par Kalve. Den Fangst er „saa uciviliseret, at der paa Forhaand maa tages Afstand fra den“. Da Forfatteren ikke mener, at den danske Stat er i Stand til effektivt at

gribe ind før Østgrønlandstraktaten udløber i 1944, fremsætter han en Række Fredningsforslag og Regler for Vildtpleje, idet han henstiller til „Nanok“, det norske Ishavskontor og de forskellige Fangstfolk og Ekspeditioner frivilligt at følge dem. Det vil føre for vidt at nævne de enkelte Fredningsterminer, som foreslaas. Blandt andet kræves Fredning for Husbjørne, til Ungerne er et Aar gamle, for Moskusokser fra 1. Januar til 31. August, enlige Tyre dog kun til 1. August, og for Ræve fra 15. April til 1. Oktober. Til Slut præciseres det, at et norsk-dansk Samarbejde er Maalet. Alwin Pedersen vil iøvrigt faa Lejlighed til hurtigt at forsøge dette Samarbejde praktiseret, idet han om 14 Dage, udsendt af „Alf Trolles Legat“ rejser med „Nanok“ til Danmark-Ekspeditionens gamle Felter, som disse Fredningsforslag i første Række tager Sigte paa. Her vil den norsk-franske Ekspedition bl. a. ogsaa slaa sig ned, saaledes at den behjertede unge Videnskabsmand faar rig Lejlighed til at sætte sig ind i Fangstforholdene. dl.

*'Fidus Fegum' m: 180
2 juli 1938.*

Nordmennene har frivillig fredning av dyrebestanden på Østgrønland.

Den er bygget på mange års erfaringer og viser meget gunstige resultater.

Det danske forslag om samarbeide tar vistnok sikte på den nye Grønlandsavtale fra 1944.

I anledning av det danske forslag vi redegjorde for igår om et samarbeid med nordmennene for å få istand en frivillig fredning av dyrelivet på Østgrønland har vi henvendt oss til dosent Hoel, som øieblikkelig svarte:

Danskene har jo rettet stygge beskyldninger mot oss for utrydning av dyrelivet deroppe, men faktum er at vi på grunnlag av de erfaringer vi gjennom 10—15 år har gjort med hensyn til dyrelivet i disse trakter allerede har gjennomført en frivillig fredning med meget strenge bestemmelser for jakt og fangst. Når det snakkes om fredning her, så må man forøvrig ta i betraktning både de uhyre arealer det dreier sig om og de få mennesker det gjelder. Kyststrekningen er jo 700—800 kilometer land, eller så lang som kysten fra Bergen til Bodø, og arealet dreier sig om 120—130 kvadratkilometer, noe som tilsvarende en ikke uvesentlig del av det sydlige Norge. På dette felt driver 20—25 mann fangst.

For flere dyrs vedkommende er våre fredningsbestemmelser mer omfattende enn det danske forslag. Således freder vi reven halvannen måned lenger enn danskene foreslår og harer endog to og en halv måned lenger. Og når danskene vil ha revefangst ved gift forbudt, så har vi ikke bare forbudt dette, men tillater heller ikke fangst ved fotsaks. Vår rypefredning er også lenger enn det danske forslag, nemlig en måned lenger.

Riktignok til later vi hvalross skutt hele året, mens danskene vil ha disse dyr fredet fra 15. juni til 15. september. Men på den annen side gjør vi hvad vi kan for bestanden ved å forby skytning av hunner med unger med mindre det er tvingende nødvendig for å skaffe hundefor. Heller ikke når det gjelder and, gås og ærfugl har vi, som av danskene foreslått, noen bestemt fredningstid. Men for å vedlikeholde bestanden har vi forbudt all jakt innenfor en avstand av 1 kilometer fra rugeplassene. Vi forbyr heller ikke som foreslått innsamling av egg fra 1. juni, men derimot fra 1. juli. Og i den tiden det er tillatt å ta egg, må de bare innsamles i rimelig utstrekning, og i alle fall forbys innsamling av flere egg enn man med sikkerhet kan utnytte til folkemat. Fugler med unger som ikke kan fly er helt fredet.

Moskusoksene har jo lenge vært et stridens eple. Nu vil danskene ha disse dyr fredet fra 1. januar til utgangen av august, mens vi bare freder kuene fra begynnelsen av mars til 15. mai og kuer med årskalv fra midten av april til ut juli. Men til gjengjeld forbyr vi jakt i større utstrekning enn nødvendig for proviant til stasjoner og fartøl, og påbyr i det hele at man fortrinnsvis skal skyte okser. På Ymerøya, Claveringøya og Shannonøya har vi helt forbudt nedleggelse av disse dyr uten tvingende nødvendighet. Vi har også forbudt salting

eller frysing av moskuskjøtt for salg.

Det er som nevnt lang erfaring som ligger til grunn for disse bestemmelser, og det viser sig da også at det bare er en eneste dyreart som er gått tilbake i den tid vi har fange der oppe, nemlig ulven, og det er jo bare av det gode. I år har vi fanget tre ganger så meget rev som noensinde tidligere, og det skulde vel ikke tyde på noen tilbakegang for disse dyrs vedkommende, tvertimot. Og efter enstemmig utsagn er moskusoksebestanden større enn noen sinde, og harene finnes i kolossale mengder.

— Hvorfor fremsetter så danskene siit forslag til oss?

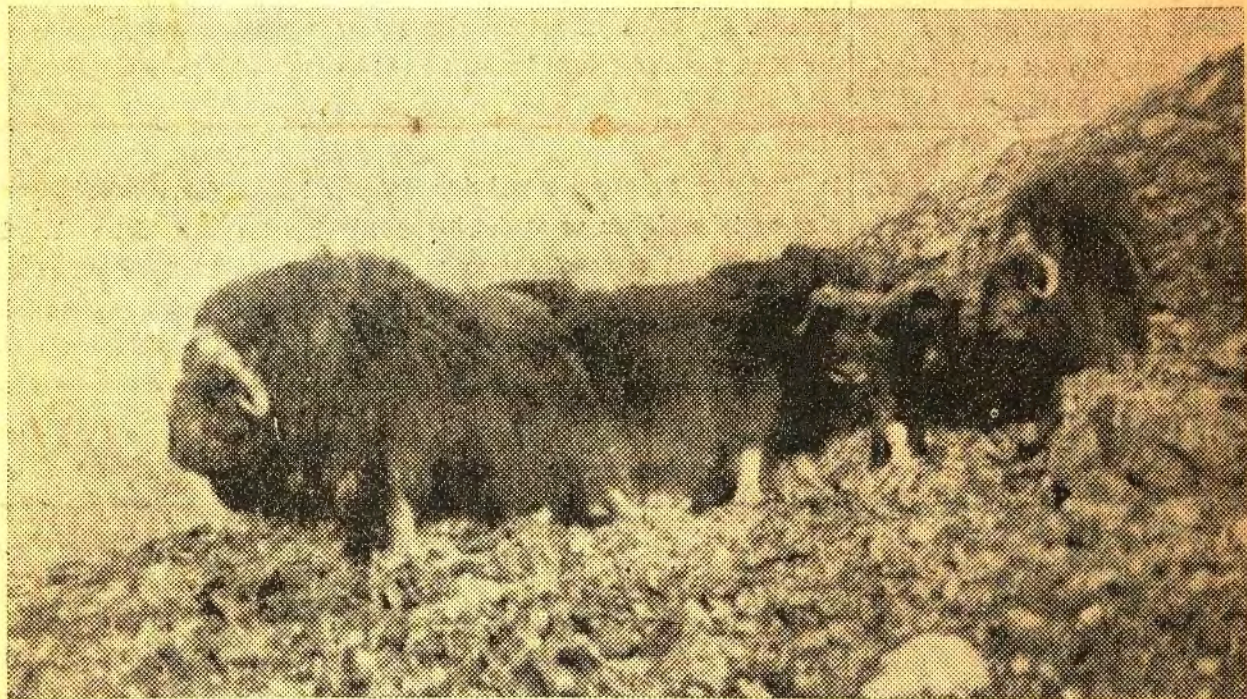
— Danskene arbeider på lang sikt. Forslaget er vel nærmest ment som en opinionsyttring med sikte på å påvirke den danske regjering for at den skal forsøke på å få inn fredningsbestemmelser i den nye Grønlandsavtale, når den gamle utløper i 1944.

'Tidens Tegn' nr. 149.
1 juli 1938.

Dansk forslag om dansk-norsk samarbeide på Østgrønland.

Ved frivillig overenskomst om fredning av dyrebestanden.

Moskusokser på Grønland. Føreroksen lengst til venstre.

Det danske „Kaptajn Alf Trolle og hustrus legat til minne om Danmark-ekspedisjonen 1906 — 1908” har i disse dager utgitt en publikasjon „Fredning af dyrebestanden i Nordøstgrønland”, som i høieste grad også berører norske jakt- og fangstinteresser i dette område. Forslaget forutsetter da også et norsk-dansk samarbeid med det mål å bevare viltbestanden og om mulig øke denne. Vedtaket av fredningsbestemmelsene vil i tilfelle bygge på en frivillig overenskomst.

Av størst interesse er den del av forslaget angående jakt, fangst, viltpleie og fredning som omfatter moskusokse, hvalross, isbjørn, rev, ulv og snehare. Når det gjelder moskusokse så må disse dyr ikke jages eller fanges fra 1. januar til 31. august — undtatt enslige okser, som skal kunne jages eller fanges fra 1. august til 31. mars. Der må heller ikke skytes flere moskusokser enn man har bruk for, og intet av de drepte dyr må gå til spille.

I sin generelle omtale av disse spørsmål gjør publikasjonen oppmerksom på, at hvis det danske fangstkompani vil gjøre noe effektivt for bevarelsen av den østgrønlandske moskusoksebestand, må redusere sitt altfor store hundespann, som årlig antagelig krever nedleggelsen av omkring 500 moskusokser til hundefor. De store hundespann er en luksus som bare er mulig tak-

ket være moskusoksene.

Hvalrossen foreslås fredet fra 15. juni til 15. september, et forslag som dog ikke ventes tiltrådt av avgjorte hvalrossfangst-ekspedisjoner. I de almindelige bemerkninger angående jakten på disse dyr tas avstand fra andre skudd enn nakke- og oieskudd på dyr som er krøpet

(Forts. side 10).

and eller is for å tørre sig. Med hensyn til isbjørn, så må med unger ikke skytes før ungene er årsgamle. Isbjørn i hi må ikke jages, og til fangsten må ikke brukes selskudd eller gift, et forslag som forøvrig omfatter alle dyr som kan tas ved disse midler, blandt andre rev, som bare skal fanges fra 1. oktober til 15. april, mens ulv kan jages og fanges hele året. Derimot må harer ikke jages fra 15. juni til 15. juli. For revens vedkommende foreslås endog en positiv viltpleie ved utlegging av for samt fortrinsvis nedlegging av hanrev, hvorav det er omtrent tre ganger så mange som av hunrev.

Som nevnt forutsetter forslaget et frivillig samarbeid, først og fremst et norsk-dansk samarbeid og er foreløbig ment som et forsøk. For å få et videnskapelig grunnlag å bygge på reiser den danske zoolog Alwin Pedersen nu opover for å undersøke forholdene på stedet, og hans rapport vil foreligge til neste år.

Publikasjonen slutter med følgende setning: Et norsk-dansk samarbeid er målet.

'Tidens Tegn' nr. 149.
1 juli 1938.

Forslag om dansk-norsk arbeid på Østgrønland.

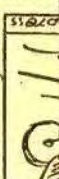
Forordning om fredning av dyrebestanden.

venstre.

En gammel badstuentusiast leser naturligvis en slik bok med spent interesse, for er det noe som er vanskelig her i verden, så er det å gjen- nemgå et badstuebud med virkelig utbytte. Det er sikkert nok at en kommer frem til vel - følelsen, men det er ikke derfor sikkert at en har fått et bad som kroppen i det lange løp har godt av.

For den leser som vil ha et full- godt svar på dette er boken en skuffelse. En bok om bad i bygde og by- idag må på kort og greit fassong gi opplysning om hva som er rett; late- det får en et to-binds verk som til- og med har økonomisk bidrag fra Ba- deforbundet. Bidraget er naturligvis på sin plass, men hvilken anvendelse skulde det ikke fått dersom man hadde konsentrert sig om en velled-

på land eller is for å tørre sig.

Med hensyn til isbjørn, så må hun med unger ikke skytes før ungene er årsgamle. Isbjørn i hi må ikke jages, og til fangsten må ikke brukes selskudd eller gift, et forslag som forøvrig omfatter alle dyr som kan tas ved disse midler, blandt andre rev, som bare skal fanges fra 1. oktober til 15. april, mens ulv kan jages og fanges hele året. Derimot må harer ikke jages fra 15. juni til 15. juli. For revens vedkommende foreslås endog en positiv viltpleie ved utlegging av for samt fortrinnsvis nedlegging av hanrev, hvorav det er omtrent tre ganger så mange som av hunrev.

Som nevnt forutsetter forslaget et frivillig samarbeid, først og fremst et norsk-dansk samarbeid og er foreløbig ment som et forsøk. For å få et videnskapelig grunnlag å bygge på reiser den danske zoolog Alwin Pedersen nu opover for å undersøke forholdene på stedet, og hans rapport vil foreligge til neste år.

Publikasjonen slutter med følgende setning: Et norsk-dansk samarbeid er målet.

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,985

Bladet:

Socialdemokrater

27 FEB. 1935

Naturpark og Naturfredning i Grønland.

Kontorchef Knud Oldendow i Grønlands Styrelse tager til Orde for omfattende Fredningsbestemmelser i Grønland.

Og for Forbud mod Giftfangst.

Den næstkommanderende i Grønlands Styrelse, Kontorchef Knud Oldendow, har i Serien af Det grønlandske Selskabs Skrifter udsendt et stort og stadseligt Værk om „Naturfredning i Grønland“.

Kontorchef Oldendow, der i mange Aar har gjort Tjeneste i Grønland, tager her hele Problemet op til en grundig og alsidig Behandling, baade Spørgsmaalet om Fredning af særlig ejendommelige Naturpartier og det saare vigtige Spørgsmaal om Fredning af Vildtbestanden, og han gør det ud fra et omfattende personligt Kendskab til Landet, og til alt, hvad der er skrevet om det. Bogen er derved blevet et udtømmende Standardværk, som vil komme til at spille en betydelig Rolle under al fremtidig Drøftelse af dette Spørgsmaal.

Af fredede Omraader i Grønland findes der i Øjeblikket kun to. Engelskmandens Havn og Østerlien ved Godhavn samt Kingua Skovdalen i Nanortalik-Distriktet, der begge udmærker sig ved en sjælden og smuk Plantevækst. Men der findes adskillige andre Distrikter i Grønland, som burde fredes, mener Hr. Oldendow.

Hovedparten af Bogen handler imidlertid om Betimeligheden af en Vildtfredning. Forfatteren peger med stor Virkning paa den Fare, der truer Grønlands Fugle og de andre Dyrearter. Særlig udførligt beskæftiger han sig med det Spørgsmaal, som i den senere Tid ofte har været fremme: Fredningen af Moskuskokser. Fornylig gjorde Magister Alwin Pedersen sig i en Bog til Talsmand for Tanken om en Fredning af Moskuskokserne, som han havde blev udryddet ved en ganske urimelig Rovjagt — Kødet bruges hovedsagelig til Hundefoder, og Kontorchef Oldendow, der dog har mere Blik for Vanskelighederne ved at gennemføre en saadan Fredning, slutter sig i Principet til det Standpunkt, at Tiden for en Fredning nu er inde. Dr. Lauge Koch har et lignende Standpunkt men foreslaar en Licens for Skydning af Moskuskokser, men hvorledes skal det paases, at en saadan Bestemmelse overholdes, spørger Hr. Oldendow med Rette.

I et andet stort Afsnit diskuterer Forfatteren Giftfangsten, som praktiseres fra norsk Side, men som forøvrigt delvis blev desavoueret af de norske Repræsentanter i Haag. Oldendow fremhæver, at ikke alene erhvervspolitiske Aarsager taler for et Forbud mod Giftfangst men ogsaa humane og ideelle

Fredning i Grønland.

Kontorchef Knud Oldendow i Grønlands Styrelse tager til Orde for omfattende Fredningsbestemmelser i Grønland.

Og for Forbud mod Giftfangst.

Den næstkommanderende i Grønlands Styrelse, Kontorchef Knud Oldendow, har i Serien af Det grønlandske Selskabs Skrifter udsendt et stort og stadseligt Værk om „Naturfredning i Grønland“.

Kontorchef Oldendow, der i mange Aar har gjort Tjeneste i Grønland, tager her hele Problemet op til en grundig og alsidig Behandling, baade Spørgsmaalet om Fredning af særlig ejendommelige Naturpartier og det saare vigtige Spørgsmaal om Fredning af Vildtbestanden, og han gør det ud fra et omfattende personligt Kendskab til Landet, og til alt, hvad der er skrevet om det. Bogen er derved blevet et udtømmende Standardværk, som vil komme til at spille en betydelig Rolle under al fremtidig Drøftelse af dette Spørgsmaal.

Af fredede Omraader i Grønland findes der i Øjeblikket kun to. Engelskmandens Havn og Østerlien ved Godhavn samt Kingua Skovdalen i Nanortalik-Distriktet, der begge udmærker sig ved en sjælden og smuk Plantevækst. Men der findes adskillige andre Distrikter i Grønland, som burde fredes, mener Hr. Oldendow.

Hovedparten af Bogen handler imidlertid om Betimeligheden af en Vildtfredning. Forfatteren peger med stor Virkning paa den Fare, der truer Grønlands Fugle og de andre Dyrearter. Særlig udførligt beskæftiger han sig med det Spørgsmaal, som i den senere Tid ofte har været fremme: Fredningen af Moskusokser. Fornylig gjorde Magister Alwin Pedersen sig i en Bog til Talsmand for Tanken om en Fredning af Moskusokserne, som han havdede blev udryddet ved en ganske urimelig Rovjagt — Kødet bruges hovedsagelig til Hundefoder, og Kontorchef Oldendow, der dog har mere Blik for Vanskelighederne ved at gennemføre en saadan Fredning, slutter sig i Principet til det Standpunkt, at Tiden for en Fredning nu er inde. Dr. Lauge Koch har et lignende Standpunkt men foreslaar en Licens for Skydning af Moskusokser, men hvorledes skal det paases, at en saadan Bestemmelse overholdes, spørger Hr. Oldendow med Rette.

I et andet stort Afsnit diskuterer Forfatteren Giftfangsten, som praktiseres fra norsk Side, men som forøvrigt delvis blev desavoueret af de norske Repræsentanter i Haag. Oldendow fremhæver, at ikke alene erhvervspolitiske Aarsager taler for et Forbud mod Giftfangst men ogsaa humane og ideelle Aarsager i Almindelighed. Kun i Kampen mod det lumske Rovdyr, Polarulven, ser han en Motivering for Anvendelsen af Stryknin. Det var Alwin Pedersen, der var Fader til Idéen om en Nationalpark i Nordøstgrønland. Dr. Spärck har senere slaaet til Lyd for en modificeret Udførelse af Planen, nemlig at indskrænke Nationalparken til Egnen om Frantz Josephs Fjord. Ogsaa Hr. Oldendow slutter sig til Tanken om en Nationalpark.

Bogen er skrevet frisk og levende ud af en stor Kærlighed til Grønland. Literært set kunde man gøre Indvending mod den voldsomme Anvendelse af overflødige Citater i Bogen, men man læser den med stor Glæde og slutter sig ubetinget til Forfatterens forsigtigt ndtrykte Forhaabninger om en Udvikling, der tenderer mod en Regulering af Naturværdierne til Gavn for hele Samfundet. Og med den Stilling, som Forfatteren indtager indenfor den ansvarlige Ledelse af Grønlands Styrelse in mente, har man Lov til at betragte Bogen som et Varsel om, hvad der i nær Fremtid vil ske indenfor det grønlandske Fredningsspørgsmaal.

ST. REGNEGADE 2, KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den

6 DEC. 1934

Nationalpark i Østgrønland

Udnyttelsen af Franz
Josephs Fjord-Distriktet

Dr. R. Spärck.

Tirsdag den 4. December holdt Dr. phil. R. Spärck i Geografisk Selskab et overordentlig interessant Foredrag om Udnyttelsen af Franz Josephs Fjord-Distriktet i Østgrønland, ledsaget af gode Lysbilleder.

Doktoren begyndte saa at sige fra Grunden af, først med en kort Oversigt over Fjordkompleksets Opdagelse, dernæst med en Beskrivelse af Distriktets Fjorde, deres Dybde, Temperatur og Saltholdighed.

Ved at give en Oversigt over den lavere Havdyreforekomst i disse Fjorde lykkedes det Foredragsholderen at give et klart Indtryk af, hvor fiskefattigt disse Fjorde maatte være. Ved Sammenligning med andre Steder viste Doktoren den Overensstemmelse, der er imellem Fiskefødens ringe Tilstedeværelse og selve Fiskemængden. Med andre Ord, der er intet Grundlag for Fiskeri her, og er der ingen Fisk, er der heller ikke Sæler i tilstrækkelig Grad til, at Fangst paa disse kan betale sig.

Doktoren gik derefter over til at tale om Dyreforekomsten paa Land og viste her gennem forevrigt pragtfulde og storslaaede Landskabsbilleder, hvor øde Landet er, sammenlignet med andre grønlandske Landskaber, Klimaet var nærmest som i en Ørken, tørt og derfor næsten blottet for Flora, hvorfor ogsaa Grønlands vigtigste Pattedyr, Ræven, Sneharen og Moskusoksen her kun optraadte i riuge Mængder.

I Virkeligheden er de til Stede i saa ringe Mængder, at der er stor Fare for, at dette Komplex, beliggende mellem Franz Josephs Fjord mod Nord og Kong Oscars Fjord mod Syd, meget snart vil være tomt for Vildt, med mindre Distriktet fredes fuldstændigt.

De Læsere, der har læst Magister Alwin Pedersens meget interessante, for nyligt udkomne Bog: *Polardyr*, vil erindre, at han i Slutningen af sin Bog kommer med et meget varmt Indlæg med Forslag om Oprettelsen af en Nationalpark.

Dr. R. Spärck.

Tirsdag den 4. December holdt Dr. phil. R. Spärck i Geografisk Selskab et overordentlig interessant Foredrag om Udnyttelsen af Franz Josephs Fjord-Distriktet i Østgrønland, ledsaget af gode Lysbilleder.

Doktoren begyndte saa at sige fra Grunden af, først med en kort Oversigt over Fjordkompleksets Opdagelse, dernæst med en Beskrivelse af Distriktets Fjorde, deres Dybde, Temperatnr og Saltholdighed.

Ved at give en Oversigt over den lavere Havdyreforekomst i disse Fjorde lykkedes det Foredragsholderen at give et klart Indtryk af, hvor fiskefattigt disse Fjorde maatte være. Ved Sammenligning med andre Steder viste Doktoren den Overensstemmelse, der er imellem Fiskefødens ringe Tilstedeværelse og selve Fiskemængden. Med andre Ord, der er intet Grundlag for Fiskeri her, og er der ingen Fisk, er der heller ikke Sæler i tilstrækkelig Grad til, at Fangst paa disse kan betale sig.

Doktoren gik derefter over til at tale om Dyreforekomsten paa Land og viste her gennem forøvrigt pragtfulde og storslaaede Landskabsbilleder, hvor øde Landet er, sammenlignet med andre grønlandske Landskaber. Klimaet var nærmest som i en Ørken, tørt og derfor næsten blottet for Flora, hvorfor ogsaa Grønlands vigtigste Pattedyr, Ræven, Sneharen og Moskusoksen her kun optraadte i ringe Mængder.

I Virkeligheden er de til Stede i saa ringe Mængder, at der er stor Fare for, at dette Komplex, beliggende mellem Franz Josephs Fjord mod Nord og Kong Oscars Fjord mod Syd, meget snart vil være tomt for Vildt, med mindre Distriktet fredes fuldstændigt.

De Læsere, der har læst Magister Alwin Pedersens meget interessante, for nyligt udkomne Bog: *Polar dyr*, vil erindre, at han i Slutningen af sin Bog kommer med et meget varmt Indlæg med Forslag om Oprettelsen af en Nationalpark, men ønsker, at denne skal omfatte ikke alene det af Dr. Spärck foreslaaede Omraade, men ogsaa Resten af Grønlands Nordøstkyst.

Den første, der fremsatte Tanken om en saadan Nationalpark, var, som Foredragsholderen ogsaa nævnte, Peter Freuchen.

Dr. Spärcks Forslag synes imidlertid at have mange gode Sider. For det første er det rent logisk rigtigt, at der ingen Grund er til at holde Haanden over et Jagtomraade, der fra Naturens Haand er kummerligt forsynet med Vildt, det være sig paa Land eller i Hav.

For det andet ligger Omraadet saaledes, at tømmes det for Vildt, vil det komme til at danne et forholdsvis bredt Bælte mellem den nordlige og sydlige Dyrebestand, medens det paa den anden Side, om det faar Lov til at forblive i Ro, kan danne et Reservoir, hvorfra de nordlige og sydlige Omraader kan forsynes. Og netop paa et Omraade, hvor man uden større Vanskelighed kan holde Øje med Dyrebestandens Udvikling.

For det tredje, og det er ikke den ringeste Fordel, er Omraadet saa begrænset, at det er muligt at overkomme det fornødne Tilsyn og gennemføre en effektiv Kontrol, især da hele Distriktet har en saadan Form, som en Flaske, snævert ud imod Havet, breddende sig indefter og skarpt afgrænset mod Nord og Syd, at det er let at forbyde Adgangen dertil.

For det fjerde vil Valget af netop dette Omraade ikke kollidere med de i Øjeblikket arbejdende danske Fangstinteresser eller med, hvad der ikke er udelukket efter det Held, som man har haft med Scoresby Sund-Kolonien, at man kunde tænke sig at anlægge en Koloni i de mere fangstrige Egne Nord for Franz Josephs Fjord.

Man maa haabe, at Dr. Spärcks Indlæg maa finde Ørenlyd hos dem, der har Afgørelsen for dette Spørgsmaal.

H. Bistrup.

Sers

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Berlingske Tidende

skriver den 5 DEC. 1932

Imedal Kæmpemæssig National- park i Grønland?

*Dr. R. Spärk foreslaar at udlægge Omraadet omkring
Franz Josephs Fjord som fredet Reservat.*

Kronprinsen slutter sig til Tanken.

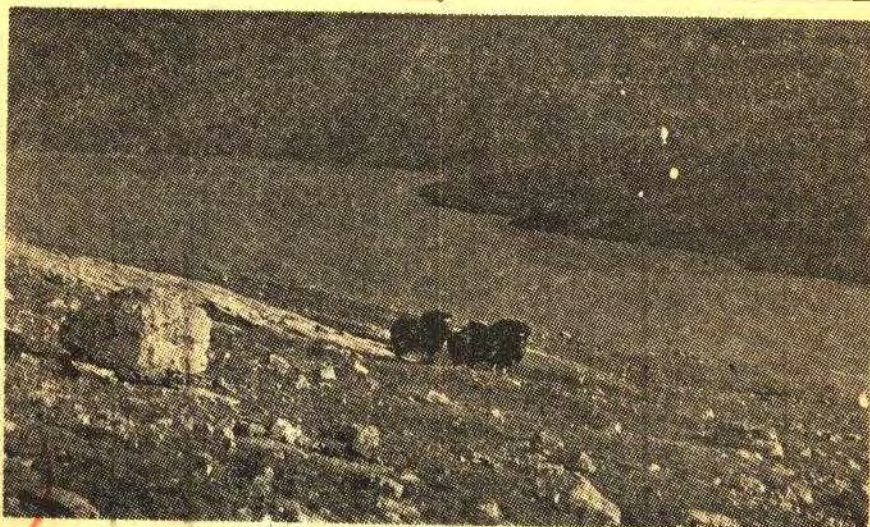
DET KGL. DANSKE GEOGRAFISKE
SELSKAB holdt i Aftes Møde i
Odd Fellow - Palæet. Mellem Mødedelta-
gerne saas den fra England hjemvendte
Kaptajn Einar Mikkelsen og Viceadmiral
Amdrup.

Selskabets Præsident, f. kgl. Højhed
Kronprinsen indledede. Han udtalte paa
Selskabets Vegne sin Glæde over de For-
tjenester, Kommandør Gustav Holm, fhv.
Kolonibestyrer Johs. Petersen og Kaptajn
Einar Mikkelsen havde indlagt sig under
deres Arbejde med Østgrønlands Ud-
forskning, og de Tilstedeværende rejste
sig for at hylde de tre Herrer, hvorefter
kun Einar Mikkelsen var til Stede.

Derefter holdt Dr. phil. R. Spärck et
meget interessant Foredrag om Udnyttel-
sen af Franz Josephs Fjord-Distr. i Øst-
grønland. Doktoren redegjorde til Indled-
ning for Distriktets topografiske og zoo-
logiske Karakter og udtalte, at det efter
hans Mening vilde være omsonst at sætte
noget større Haab til en fremtidig be-
tydningsfuld Fiskebestand i Fjorden, hvis
Vand aldrig havde været særlig fiskerigt.

Derimod foreslog Taleren, at man skul-
de frede hele Omraadet, der er halvanden
Gang saa stort som hele Danmark, og
udlægge det som et Slags Reservat for
den grønlandske Fauna. Man vilde kunne
skabe en enestaaende naturskøn og ejen-
dommelig Nationalpark her, hvis man
blot paa en eller anden Maade kunde
forbyde al Jagt og Fiskeri i det nævnte
Omraade.

I en Takketale sluttede Kronprin-
sen sig til Foredragsholderens Tanke.

Mos og Is i østgrønlandsk Terræn.

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:
Berlingske Tidende Aften.

skriver den

5 DEC. 1934

Nationalparken i Østgrønland bliver halvanden Gang saa stor som Danmark.

Dr. R. Spärck fortæller om sin store Plan.

PAA sit Kontor i Zoologisk Museum i Krystalgade træffer vi i Morges Dr. phil. R. Spärck, der paa Geografisk Selskabs Møde i Aftes fremsatte den opsigtsvækkende Plan om Oprettelse af en kæmpemæssig Nationalpark i Østgrønland, et fredet Reservat til Bevarelse af den saa stærkt truede grønlandske Dyreverden.

Dr. Spärck sidder ved sit Arbejdsbord næsten helt skjult bag en tæt Barrikade af høje Glas med allehaande mærkelige Havdyr i Spiritus, og der ligger ogsaa foran ham forskellige Kort-Skitser fra Omraadet omkring Franz Josefs-Fjorden, som han berejste i Sommeren 1932.

Jeg var der for at foretage Havundersøgelse i denne Verdens længste Fjord paa 200 Kilometer, og for Resten hører den ogsaa til de dybeste Fjorde i Verden, idet den paa sine Steder naar en Dybde af over tusind Meter. Den mest vidunderlige Naturskønhed præger disse Egne. Navnlige om Sommeren er der ganske dejligt, og Sommeren er meget varm. I det hele taget har Franz Josefs-Fjord-Distriktet et for arktiske Lande ganske usædvanligt Klima med den meget varme Sommer. Disse Forhold har til Følge, at der er et meget rigt Dyreliv og en frodig Vegetation. Det faldt mig ind, at dette Land vilde egne sig ypperligt som fredet Reservat, og jeg fik den Idé, at Danmark her burde oprette en Nationalpark omfattende hele det 60—70,000 Kvadratkilometer store Omraade. Det er med andre Ord af et Omfang halvanden Gang saa stort som Danmark.

Sydgrænsen falder sammen med den 72. Breddegrad, og Nordgrænsen dannes af Walterhansen-Gletcheren og strækker sig ud gennem Franz Josefs-Fjorden. Lauge Koch-Ekspeditionens Hovedbasis Ella-Øen ligger midt i Omraadet.

Fire store Moskusokse-Bestande.

— Naar jeg finder dette Omraade saa passende til Fredning, er Grunden bl. a. den, at det er meget uproduktivt og derfor ikke har nogen erhvervsmæssig Inter-

esse. — Dyr er der som sagt en stor Mangfoldighed af, f. Eks. fire Moskusokse-Bestande paa over Tusind Dyr, dernæst Isbjørne, dog ikke i større Mængde, medens det myldrer med Polarharer, Polaræve, Lemminger og Fugle af forskellig Art. Hertil kommer, at Fjorden er rig paa Hvaler og Sæler .... Skulde man senere finde paa at udvide Scoresbysund-Bebyggelsen op til Clavering-Øen, vil det blive af den største Betydning, at der findes et saadant Reservat. Canada, Belgien og en Række andre Lande har saadanne Reservater til Værn mod Udryddelse af deres ejendommelige Dyreverden, og man har overalt de bedste Erfaringer med Hensyn til Nyttens deraf.

Man ser ingen Steder saa skønne Farver som ved Sommertid omkring Franz Josefs-Fjorden. Særlig pragtfuldt er Landet omkring Dusen-Fjorden: En stor Slette med tæt Bevoksning af Dværgbirk paa en Baggrund af høje Bjerge spillende i alle Regnbuens Farver. De er baade rødbrune, violette, gule og knaldblå; det er saa skønt at skue, og Luften er saa vidunderlig ren og klar. Vandet i Indsøerne kan ofte være femten-seksten Grader, medens det i selve Franz Josefs-Fjorden sjældent naar over en halv Snes Grader — men det er jo dog ikke for koldt til at bade i. Den store Rigdom paa Blomster maa man ikke glemme: Isranunkler, de gule arktiske Valmuer, Rype-lyng, Kantilyng og store Bevoksninger af Polarpil og Dværgbirk. Alt i alt har det Land alle Betingelser for at kunne blive en ganske herlig Naturpark, — og jeg ønsker af Hjertet, at denne min Plan for eller senere maa blive gennemført — men helst før.

—k

ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,935

Bladet:
Socialdemokraten

skriver den 5 DEC. 1934

DEN GRØNLANDSKE NATIONALPARK

Smadde

I Geografisk Selskab holdt Magister Spærck for en talrig Kreds af grønlandsinteresserede et Foredrag om Udnyttelsen af Frantz Joseph-Fjord-Distriktet i Grønland.

Taleren mente, at man ved at frede et Omraade halvanden Gang saa stort som Danmark kunde skabe en enestaaende naturskøn og ejendommelig Nationalpark. Det gjaldt blot om at finde en Form, hvorved man kunde forbyde al Jagt og Fangst i dette Omraade.

3211

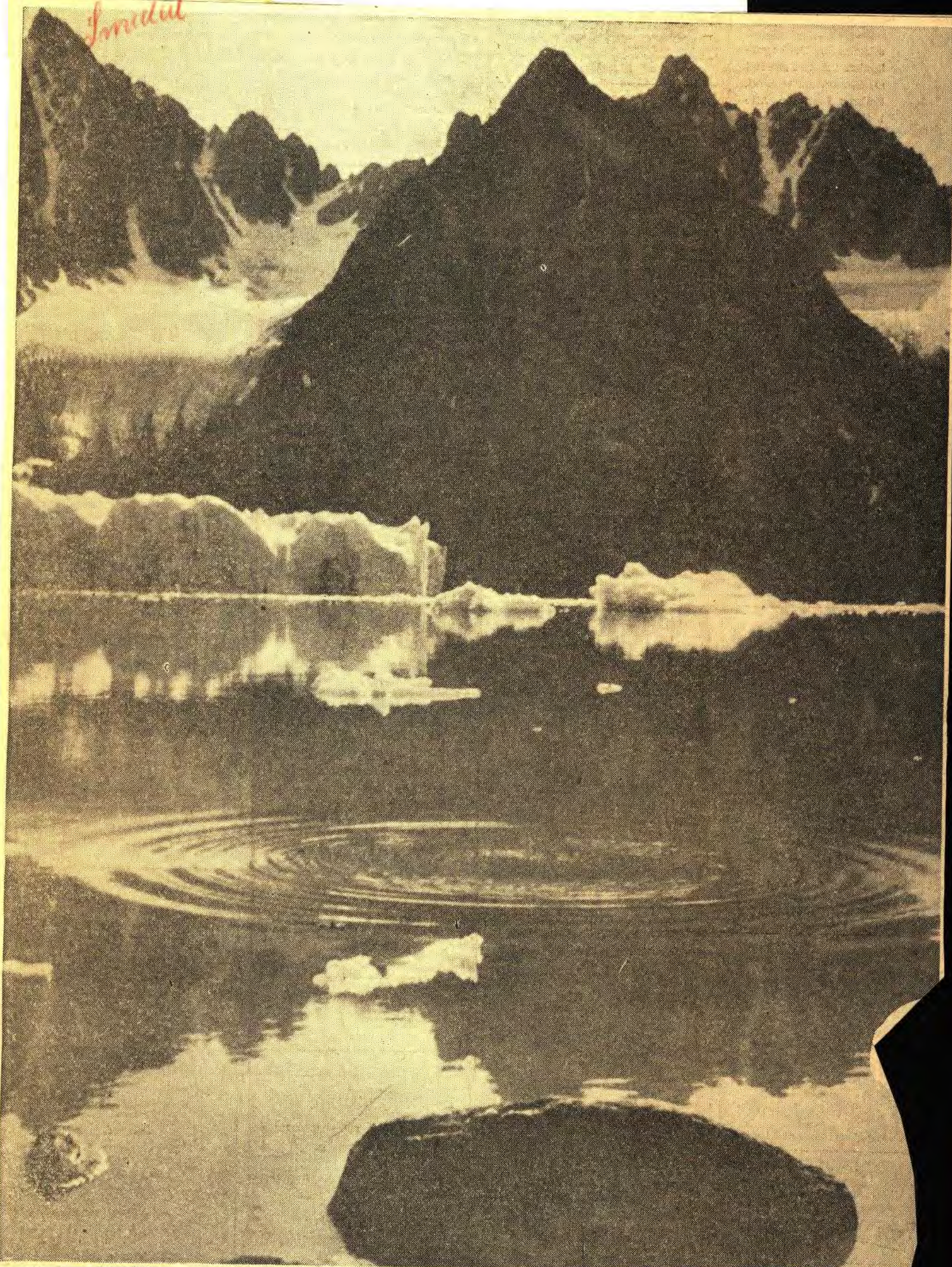
ST. REGNEGADE 2. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Berlingske Tidende Aften

skriver den

5 DEC. 1937

I DET KGL. DANSKE GEOGRAFISKE SELSKABS MØDE i Aftes foreslog Dr. R. Spärck at udlægge Omraadet omkring Franz Josephs Fjord som et fredet Reservat for den grønlandske Fauna. Dette Fjord-Distrikt i Østgrønland er et af de naturskønneste paa hele Kysten.